

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/19258 en 07/19259 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
29 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

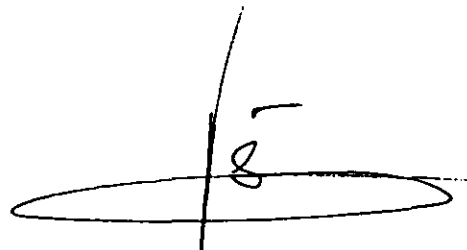
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juni 2007

284-553.
Verzonden:

19 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j^o artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 07/19259 (voorlopige voorziening)
AWB 07/19258 (beroep asiel)

V-nr.:

inzake: geboren op , van Nigeriaanse nationaliteit, verblijvende in het
Uitzetcentrum Schiphol-Oost, verzoeker/eiser, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. R.E. Temmen, advocaat te Bergen op Zoom,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. Hofland, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 26 april 2007 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

2. Bij beroepschrift van 7 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

3. Op 7 mei 2007 heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 7 mei 2007 waarbij de aanvraag van eiser van 2 mei 2007 om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

4. Het verzoek om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, is behandeld ter zitting van 22 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M. Boesveldt, tolk in de Engelse taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 07/19259 en AWB 07/19258

2

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd.

De vriendin van eiser is twee maanden geleden overleden aan bloedverlies ten gevolge van een abortus. De familie van zijn overleden vriendin geeft eiser hiervan de schuld en wil hem doden uit wraak. De familie is bij het huis van de moeder van eiser geweest. Ze hebben het huis vernield en gevochten met de broers van eiser. Eiser heeft dit vernomen van zijn vrienden. Ze hebben hem ook verteld dat de politie naar hem op zoek is in verband met de dood van zijn vriendin. Dit bericht is ook uitgezonden op de radio en televisie. Eiser is eerst naar het dorp van zijn moeder gevlucht. Daar hoorde hij steeds dat hij werd gezocht. Vervolgens is hij naar Lagos gevlucht, maar ook daar hoorde hij steeds dat hij werd gezocht. Eiser vreest bij terugkeer naar Nigeria door de familie van zijn overleden vriendin te worden vermoord of opgepakt te worden door de politie en een levenslange gevangenisstraf te krijgen.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van eiser binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder heeft eiser tegengeworpen dat hij geen enkel document ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas heeft overgelegd, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Voorts bevat het asielrelaas van eiser ongerijmdheden en tegenstrijdigheden en kenmerkt het zich door een algehele vaagheid, waardoor het iedere overtuigingskracht mist. Verweerder acht gelet hierop ongeloofwaardig dat eiser in zijn land van herkomst problemen heeft ondervonden, van welke zijde dan ook. Eiser heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij in aanmerking komt voor toelating op grond van artikel 29, onder a dan wel b, van de Vw 2000.

2. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Eiser meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Het kan eiser niet worden verweten dat hij geen document heeft overgelegd waaruit zijn identiteit blijkt, omdat hij slechts over een vals paspoort beschikt, hetgeen in de lijn ligt van zijn asielrelaas. Eiser heeft in zijn zienswijze gesteld dat zijn vriendin in april 2007 is overleden. Hij heeft hieromtrent geen wisselende verklaringen afgelegd, maar hij weet de exacte datum niet. Ook heeft eiser in de zienswijze gesteld op 17 april 2007 naar zijn moeder te zijn gegaan en dezelfde dag weer te zijn vertrokken. Hem kan niet worden verweten niet eenduidig te zijn geweest in het verstrekken van deze datum, omdat hij zich in een hectische toestand bevond en omdat hij ongeschoold is. Voorts kleeft er een motiveringsgebrek aan het besluit, omdat verweerder niet is ingegaan op de stelling van eiser in de zienswijze, dat de autoriteiten in zijn land van herkomst hem niet tegen de wraak van de ouders van zijn overleden vriendin kunnen beschermen. Tot slot heeft eiser aangevoerd dat de situatie in gevangenissen in Nigeria levensbedreigend is.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen. De verblijfsvergunning kan worden verleend op de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- (...).

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken, dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. Verweerder heeft in C14/3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 van de Vc 2000 heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen: Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaanneemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank overweegt als volgt.

8. Verweerder heeft het ontbreken van documenten toerekenbaar geacht. Hiertoe is overwogen dat eiser een vals paspoort heeft overgelegd en bij zijn aanhouding heeft gepersisterd dat dit document alsmede de daarin vermelde persoonsgegevens echt zijn. Pas bij zijn asielaanvraag vijf dagen later heeft eiser zijn persoonsgegevens gewijzigd. Verweerder heeft eiser op grond van deze overweging in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen. De beroepsgrond dat het in de lijn van het asielaanvraag ligt dat eiser enkel in het bezit was van een vals paspoort treft geen doel, nu dit niet afdoet aan het feit dat hij aanvankelijk heeft volgehouden dat het document alsmede de daarin vermelde persoonsgegevens echt waren. Dat eiser bang was en van plan was om door te reizen naar Ierland, zoals hij ter zitting heeft verklaard, kan daarvoor naar het oordeel van de rechtbank niet als verschoonbare reden worden aangemerkt. Dat de identiteit van eiser en zijn

AWB 07/19259 en AWB 07/19258

4

land van herkomst niet ter discussie zouden staan, zoals de gemachtigde van eiser ter zitting heeft aangevoerd, kan evenmin afbreuk doen aan het oordeel dat verweerder eiser in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat hij bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd.

9. Nu verweerder bij het onderzoek naar de aanvraag van eiser de omstandigheden zoals neergelegd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen betrekken dient, gelet op het in C14/3.3 van de Vc 2000 neergelegde beleid, van het relaas van eiser positieve overtuigingskracht uit te gaan, wil het door verweerder geloofwaardig te worden bevonden. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State komt verweerder bij de toepassing van dit beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De door de rechtbank te verrichten toetsing bestaat uit het beantwoorden van de vraag, of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

10. Verweerder heeft eiser in het bestreden besluit een aantal tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in zijn asielrelaas tegengeworpen. Zo heeft eiser in het eerste gehoor verklaard dat zijn vriendin op 10 februari 1997 is overleden. In de correcties en aanvullingen heeft hij aangegeven dat dit 10 februari 2007 moet zijn. In het nader gehoor heeft eiser eerst verklaard dat het twee maanden geleden is geweest en dat hij de exacte datum niet weet en vervolgens dat zijn vriendin rond eind februari 2007 zou zijn overleden. Dat zijn vriendin, zoals gesteld in de zienswijze, in april 2007 zou zijn overleden is niet eerder aangevoerd en draagt bij aan ongeloofwaardigheid van eisers verklaringen op dit punt. Voorts heeft eiser in het eerste gehoor verklaard dat hij tot 19 april 2007 in zijn woonplaats Ebhi heeft verbleven en dat hij daarna naar Lagos is gegaan. Ook heeft hij verklaard dat hij op 21 april 2007 afscheid van zijn moeder heeft genomen in zijn ouderlijk huis. In het nader gehoor heeft eiser eerst verklaard dat hij een week na het overlijden van zijn vriendin uit dit huis is gevlucht naar het huis van zijn moeder en slechts even terug is geweest in zijn eigen huis om zijn spullen te pakken. Vervolgens heeft hij verklaard dat hij op 17 april 2007 zijn woonplaats is ontvlucht. Verweerder heeft eiser daarnaast tegengeworpen dat hij een groot aantal vage verklaringen heeft afgelegd. Hij heeft over al zijn gestelde problemen gehoord van anderen. Hij heeft geen concrete verklaringen kunnen afleggen over de abortus van zijn vriendin, over de wijze waarop de politie in Lagos hem zou hebben getraceerd en over de wijze waarop hij zich de laatste twee maanden van zijn verblijf in Nigeria verborgen heeft kunnen houden terwijl iedereen naar hem op zoek was. Tot slot bevat het asielrelaas van eiser volgens verweerder bevreemdingwekkende verklaringen. Niet valt in te zien dat eiser, toen hij vernam van de vechtpartij van zijn broers met de familie van zijn overleden vriendin, direct naar zijn ouderlijk huis is gevlucht waar zich de vechtpartij had voorgedaan. Ook is bevreemdingwekkend dat eiser heeft verklaard dat abortus in Nigeria legaal is, door een groot aantal publiek toegankelijke instellingen wordt uitgevoerd en dat zijn vriendin zonder problemen naar een abortuskliniek kon gaan, terwijl abortus in Nigeria strafbaar is en tot strafvervolging kan leiden.

11. Ter onderbouwing van de stelling dat eiser de exacte datum van het overlijden van zijn vriendin niet weet, heeft de gemachtigde van eiser ter zitting gewezen op het feit dat het een geheime relatie was en dat eiser daarom pas later van het overlijden van zijn vriendin op de hoogte is gesteld. Dit doet er echter niet aan af dat eiser over de betreffende datum verschillende verklaringen heeft afgelegd. Voorts heeft verweerder hierbij kunnen betrekken dat het een cruciaal onderdeel is van het asielrelaas van eiser. Datzelfde geldt voor de tegenstrijdige verklaringen over de datum waarop hij zijn woonplaats is ontvlucht. Ten aanzien van de door verweerder tegengeworpen vaagheden in het relaas is nog aangevoerd dat zwangerschap in de Afrikaanse cultuur een zaak van de vrouw is en dat eiser daarom, afgezien van een financiële bijdrage, niet betrokken is geweest bij de abortus. Nog afgezien van het feit dat dit eerst ter zitting naar voren is gebracht, legt dit argument gelet op het geheel van tegenstrijdigheden, vage en bevreemdingwekkende verklaringen, onvoldoende gewicht in de schaal voor de conclusie dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het

AWB 07/19259 en AWB 07/19258

5

asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Anders dan de gemachtigde van eiser ter zitting heeft betoogd, zijn de overwegingen van verweerder hieromtrent niet te kwalificeren als 'randargumenten'.

12. Nu verweerder de door eiser naar voren gebrachte feiten in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft verweerder op juiste gronden overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a dan wel b, van de Vw 2000. Derhalve hoefde verweerder niet in te gaan op de in de zienswijze ingenomen stellingen, dat eiser van de autoriteiten geen bescherming kan krijgen tegen de wraak van de familie van zijn overleden vriendin en dat de situatie in de gevangenissen in Nigeria levensgevaarlijk is.

13. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

14. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

15. Uit het voorgaande volgt dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak. De rechtbank ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van eiser zal ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om voorlopige voorziening bij gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

16. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 07/19259 en AWB 07/19258

6

V. BESLISSING

De rechtbank:

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/19258:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 0719259:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan op 29 mei 2007 door mr. P.H.M. Kuster, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. S. Tax, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op:

29 MEI 2007

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank AmsterdamConc.: ST
Coll: cu
D: C

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Advocatenkantoor Temmen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
31 MEI 2007	
ZAAKNR.	3787 1/2
AAN:	V8 V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. R.E. Temmen
 Advocaat en procureur
 Lid vereniging van Strafrechtadvocaten
 Auvergnestraat 3
 4611 LL Bergen op Zoom

correspondentieadres:
 Postbus 845
 4600 AV Bergen op Zoom

telefoon: 0164 - 27 33 88
 fax: 0164 - 21 03 10
 email: info@advocatenkantoor-temmen.nl

Raad van State
 Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingen zaken
 Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

1931-A

uw ref:

Bergen op Zoom, 31 mei 2007

onze ref: C0520/M

Per fax: 070-365 13 80

inzake: / hoger beroep

HOGER BEROEPSCHRIFT
 (toevoeging is aangevraagd)

Mijne heren,

_____ geboren op _____, indnr. 0705.01.0432, CRVnr. _____, van
 Nigeriaanse nationaliteit en verblijvende te AC Schiphol, 1117 EF Schiphol Oost aan
 de Piet Guillonardweg no. 3, te dezer zake woonplaats kiezende te 4611 LL Bergen
 op Zoom aan de Auvergnestraat no. 3 (postbus 845, 4600 AV), ten kantore van de
 advocaat en procureur Mr R.E. Temmen, die ten deze door appellant tot bepaaldelijk
 gevolmachtigde wordt gesteld en die in deze ook als zodanig voor hem zal optreden.
 Ondergetekende is door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd het onderhavige
 hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en in te dienen bij UE. Voorts kiest
 appellant domicilie ter griffie van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.
 Middels deze stelt appellant hoger beroep in tegen de beslissing van de Rechtbank 's
 Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, zittinghoudende te
 Amsterdam van 29 mei 2007, welke uitspraak is verzonden op 29 mei 2007 en welke
 uitspraak is geregistreerd onder nummer AWB 07/19258. Een afschrift van de
 uitspraak waartegen het hoger beroep zich richt, wordt hierbij gevoegd.

Advocatenkantoor Temmen

GRIEF

Ten onrechte heeft de Rechtbank beslist dat verweerder niet in heeft dienen te gaan op de in de zienswijze ingenomen stellingen dat appellant van de autoriteiten geen bescherming kan krijgen tegen de wraak van de familie van zijn overleden vriendin en dat de situatie in de gevangenissen in Nigeria levensgevaarlijk is.

TOELICHTING

In beroep is aangevoerd dat uit het algemeen ambtsbericht van september 2005 aangaande de situatie in Nigeria blijkt dat verdachten en veroordeelden tezamen verblijven in gevangenissen ter plaatse. In de gevangenissen in Nigeria is de situatie levensbedreigend en onduidelijk is hoeveel mensen in gevangenissen komen te overlijden. Folteringen en mishandelingen komen voor. Gezien die situatie is terugzending van appellant naar Nigeria strijdig met het verdrag. De Rechtbank heeft geoordeeld dat de Staatssecretaris het asielaanbod van appellant terecht ongeloofwaardig heeft geacht en om die reden niet behoeft in te gaan op de gevaren, zoals die in bedoeld algemeen ambtsbericht zijn verwoord. Bedoelde gevaren staan echter los van hetgeen door de Staatssecretaris en de Rechtbank ongeloofwaardig wordt geacht. Ambtshalve had de Rechtbank hierop dienen te reageren. Het vorenstaande maakt de beslissing waartegen het hoger beroep zich richt strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en met name strijdig met het motiveringsbeginsel. Reeds om deze rede dient het hoger beroep gegrond te worden verklaard.

Appellant verzoekt UE op grond van de aangevoerde toelichting het hoger beroep tegen de beslissing van de Rechtbank Amsterdam, gegrond te verklaren en de Rechtbank op te dragen een nieuwe beslissing te nemen met in achtname van het door u bepaalde.

Hoogachtend,

R.E. Temmen

